

**STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNIH PRZED KRZYWDZENIEM
W PARAFII
pod wezwaniem św. Rocha w Ciekosynie**

Preambuła

Niniejszy dokument stanowi realizację obowiązku prawnego dotyczącego wprowadzenia we wszelkich instytucjach, w których przebywają małoletni standardów ich ochrony przed krzywdzeniem.

Podstawą prawną wdrożenia Standardów Ochrony Małoletnich jest treść art. 22b ustawy z 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1304) oraz art. 7 pkt. 6 ustawy z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1606).

Parafia rzymskokatolicka pod wezwaniem św. Rocha w Ciekosynie (dalej: „**Parafia**”), która reprezentowana jest przez Proboszcza Parafii z dniem 15 sierpnia 2024 roku wprowadza poniższy dokument pod nazwą „Standardy Ochrony Małoletnich w Parafii Rzymskokatolickiej pod wezwaniem św. Rocha w Ciekosynie” (dalej: „**Standardy**”) i zobowiązuje się do zapewnienia bezpieczeństwa i ochrony małoletnich. Standardy te mają na celu stworzenie bezpiecznego środowiska, w którym dzieci i młodzież mogą rozwijać się duchowo, emocjonalnie i fizycznie.

Rozdział 1

Postanowienia i definicje ogólne

§ 1

1. Celem wprowadzenia Standardów w Parafii jest zapewnienie dzieciom i młodzieży uczestniczenia w religijnym życiu Parafii w warunkach poczucia bezpieczeństwa, akceptacji i szacunku.
2. Formy uczestnictwa i aktywności dzieci i młodzieży w Parafii są następujące:
 - sakramenty to jest: Eucharystia, Chrzest, I Komunia Święta, Odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych, bierzmowanie, spowiedź (sakrament pokuty i pojednania)
 - grupy parafialne to jest: schola, młodzieżowa grupa, ministranci, lektorzy;
 - wycieczki i pielgrzymki;

§ 2

1. Proboszcz Parafii wyznacza 3 osobowy zespół ds. Prewencji w Parafii zgodnie z treścią Standardu 2. Zadaniem Zespołu jest wsparcie Parafii w stosowaniu i propagowaniu Standardów oraz rozpatrywanie incydentów oraz wszelkich zgłoszeń dotyczących naruszeń Standardów.
2. Sposoby kontaktu z Zespołem ds. Prewencji są następujące:
 - adres e-mail: parafia-ciekosyn@wp.pl
 - nr telefonu do wyznaczonego Członka Zespołu 503458204
 - pisemnie do Kancelarii Parafii;

§ 3

Objaśnienie podstawowych terminów

W celu wyjaśnienia podstawowych terminów używanych w Standardach i prawie powszechnie obowiązującym poniżej zostają przedstawione definicje podstawowych i ważnych z punktu widzenia stosowania Standardów pojęcia:

1. Osoby, ich role i funkcje w Kościele

- **ksiądz** – duchowny chrześcijański posiadający święcenia kapłańskie.
- **kapłan** – osoba, która spełnia w imieniu wspólnoty religijnej funkcje kultowe i rytualne.
- **duchowieństwo, kler** – biskupi, księża i diakoni.
- **osoby konsekrowane** – osoby, które w sposób szczególny poświęcają życie Bogu. Łączy je konsekracja, która wiąże się ze złożeniem Bogu ślubów czystości oraz najczęściej również ubóstwa i postuszeństwa, choć zależy to od formy życia konsekrowanego. Należą do nich członkowie stowarzyszeń zakonnych oraz świeckie osoby konsekrowane.

- **osoba świecka** – członek Kościoła katolickiego i personel Kościoła inny niż biskupi, księża, diakoni i osoby zakonne.
- **biskup** – biskup lub arcybiskup diecezjalny, ordynariusz ordynariatu i prałat Prałatury Personalnej Kościoła łacińskiego oraz hierarcha Kościołów wschodnich.
- **proboszcz** – mianowany przez biskupa duszpasterz i zarządca parafii.
- **personel kościelny** – duchowny, osoba zakonna lub inna osoba zatrudniona przez Kościół na podstawie umowy, podwykonawstwa, dobrowolnie lub nieodpłatnie.
- **szafarz nadzwyczajny Komunii Świętej** – osoba wyznaczona do udzielania Komunii Świętej, gdy zabraknie odpowiedniej liczby szafarzy zwyczajnych.
- **wolontariusz** – osoba, która na rzecz innych osób lub danej grupy społecznej, dobrowolnie i bezpłatnie świadczy pracę wykraczającą poza związki rodzinno-koleżeńsko-przyjacielskie. Określenie „bezpłatna” nie oznacza „bezinteresowna”, lecz „bez wynagrodzenia materialnego”.
- **organizator wyjazdu** – osoba/podmiot uprawniony do organizacji wyjazdu dzieci – parafie, wspólnoty religijne, szkoły i placówki, przedsiębiorcy podlegający ustawie o usługach turystycznych, osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki nieposiadające osobowości prawnej.

2. Organizacja postługi Kościoła

- **diecezja** – diecezja, archidiecezja, ordynariat lub prałatura personalna Kościoła łacińskiego i eparchia Kościoła wschodniego.
- **parafia** – określona wspólnota wiernych, utworzona na sposób stały w Kościele partykularnym, nad którą pasterską pieczę, pod władzą biskupa diecezjalnego, powierza się proboszczowi jako jej własnemu pasterzowi.
- **duszpasterstwo, w tym duszpasterstwo parafialne** – sytuacja, w której jedna osoba jest odpowiedzialna za dobro drugiej lub za wspólnotę wyznaniową. Obejmuje celebrowanie liturgii, zapewnienie porad i wsparcia duchowego, edukację, poradnictwo, opiekę medyczną i pomoc w potrzebie. Wszelka praca polegająca na nadzorze lub wychowaniu dzieci jest dziełem duszpasterskim.
- **duszpasterstwo pozaparafialne** – duszpasterstwa, wspólnoty, grupy gromadzące młodych ludzi (młodzież licealna, studenci, młodzi dorośli), w tym wolontariaty, wakacyjne spotkania młodych (organizowane przez zakony, zgromadzenia zakonne, wspólnoty), festiwale młodzieżowe, rekolekcje wyjazdowe, wspólnoty różnych stanów, pielgrzymki piesze, pielgrzymki autokarowe, środowiska harcerskie. To dzieła, które mogą działać przy parafiach, ale mają struktury pozaparafialne.
- **klerykalizm** – postawa wobec duchowieństwa/osoby zakonnej charakteryzująca się nadmiernym szacunkiem i przekonaniem o ich wyższości moralnej. Papież Franciszek powiedział, że ma to miejsce, gdy „duchowni czują się lepsi, [i kiedy] są daleko od ludu”. Może być „wspierany przez samych księży lub przez osoby świeckie”.

3. Dzieci i osoby bezbronne

- **dziecko** – osoba poniżej **18. roku życia**.
- **małoletni** – w rozumieniu polskiego prawa cywilnego osoba, która nie ukończyła 18 lat lub nie zawarła małżeństwa.
- **nieletni** – w rozumieniu prawa karnego osoba, która w momencie popełnienia czynu zabronionego nie ukończyła 17. roku życia.
- **wiek bezwzględnej ochrony** – wiek niższy niż wiek zgody. Czynność seksualna z osobą w wieku ochronnym jest czynem zabronionym (wykorzystaniem seksualnym), a osoba dopuszczająca się jej i lub doprowadzająca do niej podlega odpowiedzialności karnej. W Polsce obecnie wynosi 15 lat.
- **dziecko wykorzystane seksualnie** – każde dziecko w wieku bezwzględnej ochrony, jeśli osoba dojrzała seksualnie, czy to przez świadome działanie, czy też przez zaniedbywanie swoich społecznych obowiązków lub obowiązków wynikających ze specyficznej odpowiedzialności za dziecko, dopuszcza się zaangażowania dziecka w jakąkolwiek aktywność natury seksualnej, której intencją jest zaspokojenie osoby dorosłej (*Standing Committee on Sexually Abused Children*).
- **opiekun** – osoba sprawująca pieczę nad dzieckiem, uprawniona do reprezentacji dziecka oraz posiadająca władzę prawną do dbania o interesy osobiste i majątkowe innej osoby (rodzic, rodzic zastępczy lub osoba uprawniona przez rodzica).

- **zgoda opiekuna** – zgoda rodziców albo zgoda opiekuna, rodzica zastępczego lub opiekuna tymczasowego. Jednak w przypadku braku porozumienia między rodzicami dziecka należy poinformować rodziców o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez sąd rodzinny (orzeczenie sądu opiekuńczego zastępuje zgodę rodziców).
- **osoba dorosła bezbronna zgodnie z art. 1 ust. 2 b) Vos Estis Lux Mundi** – każda osoba znajdująca się w stanie niepełnosprawności, upośledzeniu fizycznym lub psychicznym albo pozbawiona wolności osobistej, która w rzeczywistości, nawet sporadycznie, ogranicza ich zdolność zrozumienia, chęci lub przeciwstawienia się przestępstwu w inny sposób.

4. Różne formy przemocy

- **uwikłanie** – każda relacja, w której ktoś doświadcza strachu, lęku, poczucia winy, poczucia krzywdy, frustracji, poniżenia, zniewolenia, zależności, dominacji, niemożności bycia sobą, nieszczerości, braku autentyczności, przemocy emocjonalnej, fizycznej, seksualnej czy ekonomicznej.
- **nadużycie** – postępowanie lub czyn niezgodny z przyjętymi normami postępowania, a *nadużywać* oznacza *użyć ponad miarę oraz wykorzystać coś w niewłaściwy sposób lub w nadmiernym stopniu* (SJP).
- **nadużycie władzy** – nadużycie stanowiska, funkcji lub obowiązku w celu wykorzystania innej osoby. Może przybierać różne formy i obejmować sytuacje, w których dana osoba ma władzę nad inną osobą na mocy swojego związku (np. pracodawca i pracownik, nauczyciel i uczeń, trener i sportowiec, rodzic lub opiekun i dziecko, duchowny/osoba zakonna i parafianin) i wykorzystuje tę władzę na swoją korzyść.
- **przemoc duchowa** – odwoływanie się do przekonań religijnych i wiary osoby w celu wyrządzenia jej szkody. Może mieć negatywny wpływ na duchowość osoby poszkodowanej, zwłaszcza gdy dopuszcza się jej osoba posiadająca duchowy autorytet i zaufanie w Kościele.
- **przemoc domowa** – jednorazowe lub powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste osób, w szczególności narażające na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia, naruszające godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym wolność seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą (art. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie).
- **zaniedbanie (wobec osoby dorosłej)** – niezapewnienie przez opiekuna środków niezbędnych do życia osobie, którą się opiekuje.
- **przemoc wobec osób starszych** – pojedyncze lub powtarzające się działanie lub brak odpowiedniego działania, mające miejsce w jakimkolwiek związku, w którym oczekuje się zaufania, które powoduje krzywdę lub cierpienie starszej osoby.
- **przemoc emocjonalna (dorośli)** – powszechna forma przemocy mająca miejsce w bliskich związkach. Przemoc emocjonalna jest definiowana jako molestowanie, które ma miejsce, gdy dana osoba jest poddawana zachowaniom lub działaniom mającym na celu jej kontrolowanie, z zamiarem wyrządzenia jej krzywdy emocjonalnej lub strachu, poprzez manipulację, izolację lub zastraszanie.
- **bullying** – znęcanie, zastraszanie, prześladowanie werbalne, społeczne, a także fizyczne.
- **gaslighting** – przemoc psychiczna polegająca na manipulowaniu drugą osobą w taki sposób, że ofiara przemocy z czasem przestaje ufać swoim osądom, staje się dezorientowana, załęknioma i traci zaufanie do swojej pamięci czy percepcji. Jeśli manipulacja jest stosowana stale i metodycznie, może w końcu doprowadzić do tego, że ofiara zacznie kwestionować swoje zdrowie psychiczne. W ten sposób manipulator przejmuje nad nią całkowitą kontrolę.
- **grooming (wobec dorosłego)** – zachowania mające na celu izolację osoby, uczynienie jej zależną, skłonną do zaufania i bardziej podatną na agresywne zachowanie.
- **seksizm** – uprzedzenie lub dyskryminacja ze względu na płeć.
- **seksualizacja** – *proces*, w wyniku którego *wartościowanie* drugiej osoby oraz siebie samego/ siebie samej dokonywane jest przez pryzmat *atrakcyjności seksualnej*, uprzedmiotowienie osoby pod względem seksualnym lub narzucanie seksualności w niewłaściwy sposób (wg Amerykańskiego Towarzystwa Psychologicznego).
- **cyberprzemoc** – wszelka przemoc z użyciem technologii informacyjnych i komunikacyjnych – komunikatorów, czatów, stron internetowych, mediów społecznościowych, blogów, SMS-ów, MMS-ów. Może mieć formę wulgarnych wiadomości, obraźliwych komentarzy (hejt, trolling), rozpowszechniania

zdjęć ukazujących dziecko w niekorzystnym świetle, zastraszania, śledzenia (*cyberstalking*), ujawniania tajemnic (*outing*) itp.

5. Wsparcie

- **Niebieska Linia** – <https://www.niebieskalinia.info/> procedura „**Niebieskie Karty**” – jest narzędziem, którego głównym celem jest zapewnienie bezpieczeństwa osobie doznającej przemocy domowej, obejmuje też współpracę przedstawicieli różnych instytucji i podmiotów, które są zobowiązane do reagowania w przypadku uzyskania informacji o wystąpieniu przemocy domowej.

6. Przesłęstwa motywowane seksualnie

- **przesłęstwo kanoniczne wykorzystywania seksualnego** – kanoniczne przesłęstwa wykorzystywania seksualnego popełniane przez duchownych lub osoby konsekrowane, którymi są: zmuszanie kogoś, za pomocą przemocy, groźby lub nadużycia władzy, do wykonywania lub poddawania się czynnościom seksualnym; wykonywanie czynności seksualnych z dzieckiem lub osobą bezbronną; produkcję, wystawianie, posiadanie lub dystrybucję, w tym drogą elektroniczną, pornografii z udziałem dzieci, a także werbowanie lub nakłanianie dziecka lub osoby bezbronnej do udziału w tworzeniu pornografii popełnione przez duchownych lub osoby zakonne, o których mowa w artykule 1 §1 a) Vos Estis Lux Mundi.
- **przesłęstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności (art. 197-205 k.k.)** – zgwałcenie (art. 197), wykorzystanie seksualne osoby bezradnej lub niepoczytalnej (art. 198), seksualne wykorzystanie zależności (art. 199), seksualne wykorzystanie dziecka (art. 200), uwodzenie dziecka poniżej lat 15 z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego lub sieci telekomunikacyjnej (art. 200a), propagowanie pedofilii (art. 200b), kazirodztwo (art. 201), pornografia (art. 202), zmuszanie do prostytucji (art. 203), czerpanie zysku z cudzego nierządu (art. 204).
- **Rejestr Sprawców Przesłęstw na Tle Seksualnym** – rejestr obywateli polskich, którzy dopuścili się przesłęstwa z pobudek seksualnych. Składa się z Rejestru publicznego i Rejestru z dostępem ograniczonym. <https://arch-bip.ms.gov.pl/pl/rejestry-i-ewidencje/rejestr-sprawcow-przesłęstw-na-tle-seksualnym/>

7. Wyjaśnienie pojęć dotyczących osób, które mogą uczestniczyć w incydencie

- **osoba pokrzywdzona** – osoba fizyczna lub prawna, której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone przez przesłęstwo (art. 49 §1 k.p.k.).
- **osoby pokrzywdzone przemocą w rodzinie** – osoby najbliższe, inne osoby pozostające w stałym lub przemijającym stosunku zależności od osoby stosującej przemoc (art. 115 §11 Ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie).
- **skarżący** – każda osoba składająca skargę, która może zawierać zarzut, podejrzenie, obawę lub zgłoszenie naruszenia prawa.
- **pozwany** – osoba, na którą złożono skargę.
- **oskarżony** – osoba, której postawiono zarzuty karne.
- **przesłęzca seksualny** – osoba, która przyznała się do wykorzystania seksualnego lub której odpowiedzialność za wykorzystanie została orzeczona przez właściwy sąd i/lub procedurę kościelną.

8. Zespół ds. Prewencji i jego praca

- **Koordynator Zespołu** – osoba wyznaczona przez Proboszcza sprawująca nadzór nad prawidłowym stosowaniem standardów ochrony dzieci.
- **osoba zaufana** – osoba wyznaczona przez przełożonego danego dzieła duszpasterskiego, ciesząca się zaufaniem i odpowiednio przygotowana, odpowiedzialna za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach dotyczących przemocy.
- **osoba odpowiedzialna za interwencję** – zarządca placówki (proboszcz) odpowiedzialny za podejmowanie interwencji w przypadku zaistnienia przemocy.
- **kompetencje miękkie** – umiejętności psychospołeczne, np. komunikatywność, asertywność.
- **konflikt interesów** – sytuacja (postrzegana lub rzeczywista), w której powstaje konflikt pomiędzy obowiązkami służbowymi danej osoby a jej prywatnymi interesami, który może mieć wpływ na wykonywanie tych obowiązków. Takie konflikty zazwyczaj wiążą się z przeciwstawnymi zasadami lub niezgodnymi życzeniami lub potrzebami i może wystąpić, gdy osoba pełni wiele ról.

- **lojalność środowiskowa** – silna lojalność wobec danego środowiska, grupy ludzi, wspólnoty, instytucji, przełożonego itp., która może przyjmować formy pozytywne, np. dochowanie tajemnicy, lub negatywne, np. niereagowanie bądź zaprzeczanie przemocy.
- **dane osobowe** – wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania żyjącej osoby fizycznej, a także poszczególne informacje, które w połączeniu ze sobą mogą prowadzić do zidentyfikowania tożsamości danej osoby. Przykładowe dane osobowe: imię i nazwisko, adres zamieszkania, adres e-mail z imieniem i nazwiskiem, numer dowodu tożsamości, dane o lokalizacji, adres IP, dane przechowywane przez szpital lub lekarza, które mogą jednoznacznie wskazywać tożsamość danej osoby.
- **wniosek o wgląd w sytuację rodziny** – pismo może zostać złożone przez każdą osobę fizyczną i prawną, która chce, aby sąd zbadał aktualną sytuację rodzinną. Wniosek nie podlega żadnej opłacie sądowej, może być złożony w każdej chwili i w przypadku jego odrzucenia przez sąd nie rodzi żadnych negatywnych konsekwencji wobec wnioskodawcy.

9. Formy przemocy wobec dziecka

- **przemoc wobec małoletnich** – wszelkie formy złego traktowania fizycznego i/lub emocjonalnego, wykorzystywania seksualnego, zaniedbania lub niedbałego traktowania, wyzysku komercyjnego lub innego, skutkujące rzeczywistą lub potencjalną szkodą dla zdrowia, przetrwania, rozwoju lub godności małoletniego w kontekście relacji odpowiedzialności, zaufania lub siły. Dzieli się powszechnie na pięć podtypów: przemoc fizyczna, znęcanie się emocjonalne/psychiczne, zaniedbanie, narażenie na przemoc w rodzinie, wykorzystywanie seksualne. W kontekście Kościoła katolickiego ważne jest także uznanie przemocy duchowej za dodatkowy podtyp przemocy.
- **przemoc fizyczna** to przemoc, w wyniku której dziecko doznaje fizycznej krzywdy lub jest nią potencjalnie zagrożone. Krzywda ta następuje w wyniku działania bądź zaniechania działania ze strony rodzica lub innej osoby odpowiedzialnej za małoletniego, lub której małoletni ufa, bądź która ma nad nim władzę. Przemoc fizyczna wobec małoletniego może być czynnością powtarzalną lub jednorazową.
- **przemoc psychiczna i emocjonalna** to przewlekła, niefizyczna, szkodliwa interakcja wobec dziecka, obejmująca zarówno działania, jak i zaliczamy do niej m.in. niedostępność emocjonalną, zaniedbywanie emocjonalne, relację z małoletnim opartą na wrogości, obwinianiu, oczernianiu, odrzucaniu, nieodpowiednie rozwojowo lub niekonsekwentne interakcje z małoletnim, niedostrzeżenie lub nieuznanie indywidualności małoletniego i jego granic psychicznych.
- **zaniedbywanie małoletniego** to chroniczne lub incydentalne niezaspokajanie jego podstawowych potrzeb fizycznych/psychicznych i/lub nierespektowanie jego podstawowych praw, powodujące zaburzenia jego zdrowia i/lub trudności w rozwoju. Do zaniedbywania dochodzi w relacji małoletniego z osobą, która jest zobowiązana do opieki, wychowania, troski i ochrony małoletniego.
- **narażenie na przemoc w rodzinie** – forma psychicznego znęcania się nad małoletnim, w której małoletni jest obecny – słyszy lub widzi – gdy inny członek rodziny doświadcza przemocy fizycznej, psychicznej lub seksualnej albo widzi szkody wyrządzone osobom lub mieniu w wyniku agresywnego zachowania członka
- **wykorzystywanie seksualne małoletniego** – wykorzystanie seksualne to włączanie małoletniego w aktywność seksualną, której nie jest ono w stanie w pełni zrozumieć i udzielić na nią świadomej zgody i/lub na którą nie jest dojrzałe rozwojowo i nie może zgodzić się w ważny prawnie sposób i/lub która jest niezgodna z normami prawnymi lub obyczajowymi danego społeczeństwa. Z wykorzystaniem seksualnym mamy do czynienia, gdy taka aktywność wystąpi między małoletnim a dorosłym lub małoletnim a innym małoletnim, jeśli te osoby ze względu na wiek bądź stopień rozwoju pozostają w relacji opieki, zależności, władzy. Celem takiej aktywności jest zaspokojenie potrzeb innej osoby (World Health Organization). Obejmuje zachowania z kontaktem fizycznym (w tym penetracyjne) oraz bez kontaktu fizycznego, może wtedy przybrać formę seksualizacji, robienia zdjęć lub filmów wideo przedstawiających dzieci o charakterze jednoznacznie seksualnym, zmuszania dzieci do oglądania czynności seksualnych lub wzięcia w nich udziału lub zmuszania dzieci do uprawiania seksu lub angażowania się w czynności seksualne z innymi dziećmi lub dorosłymi. Obejmuje również wyzyskiwanie seksualne dzieci, czyli czerpanie zysku np. z pornografii z udziałem dzieci lub prostytucji dziecięcej.

- **Grooming (wobec małoletniego)** – zachowania, których celem jest przygotowanie małoletniego do wykorzystywania seksualnego. Obejmuje nawiązanie szczególnej relacji z małoletnim, często również warunkowanie rodziców i innych dorosłych oraz osłabienie ich czujności, aby myśleli, że relacja z dzieckiem jest normalna i pozytywna.
- **przemoc rówieśnicza (agresja rówieśnicza, bullying)** – występuje, gdy małoletni doświadcza różnych form przemocy ze strony rówieśników, bezpośrednio lub z użyciem technologii komunikacyjnych. Ma miejsce wtedy, gdy działanie ma na celu wyrządzenie komuś przykrości lub krzywdy (intencjonalność), ma charakter systematyczny (powtarzalność), a ofiara jest słabsza od sprawcy bądź grupy sprawców. Obejmuje przemoc werbalną (np. przezywanie, dogadywanie, ośmieszanie), relacyjną (np. wykluczenie z grupy, ignorowanie, nastawianie innych przeciwko osobie), fizyczną (np. pobicie, kopanie, popychanie, szarpanie), materialną (np. kradzież, niszczenie przedmiotów) oraz elektroniczną (złośliwy SMS lub e-mail, wpis w mediach społecznościowych, umieszczanie w Internecie zdjęć lub filmów ośmieszających ofiarę), a także przemoc podczas randki ze strony chłopaka/dziewczyny.

Rozdział 2

Poszczególne standardy

STANDARD 1

STWORZENIE I ZACHOWANIE BEZPIECZNEGO ŚRODOWISKA W PARAFII

S4

1. Parafia wdraża niniejsze Standardy, jako element tworzenia bezpiecznego środowiska dla Małoletnich przebywających na terenie Parafii.
2. Po wprowadzeniu Standardów w Parafii zostaną one udostępnione do publicznej wiadomości poprzez ogłoszenie na stronie internetowej Parafii i wywieszone w gablocie. Ponadto są zawsze dostępne do zapoznania się w Kancelarii Parafii.
3. Do obowiązków Proboszcza należy wdrożenie w życie i propagowanie standardów ochrony małoletnich.
4. W Parafii działa Zespół do spraw Prewencji powoływany zgodnie z zasadami określonymi poniżej.
5. Proboszcz tworzy bezpieczne środowisko Parafii w ten sposób, że dba odpowiednie zasady zatrudniania i wyboru osób współpracujących w Parafii w ten sposób, że przed nawiązaniem z osobą stosunku pracy lub przed dopuszczeniem osoby do innej działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi, Proboszcz uzyskuje informacje, czy dane tej osoby są zamieszczone w Rejestrze z dostępem ograniczonym lub w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze.
6. W przypadku osób mających krótkotrwały kontakt z dziećmi na terenie Parafii uzyskanie takiej informacji jest zalecane, chociaż nie stanowi to obowiązku prawnego. W takim przypadku należy jednak najpierw uzyskać zgodę osoby objętej takim sprawdzeniem.
7. Przed nawiązaniem stosunku pracy lub przed dopuszczeniem osoby do działalności (np. na zasadzie wolontariatu) związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez dzieci, lub z opieką nad nimi Proboszcz ma obowiązek uzyskania od tej osoby informacji z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdz. XIX Kodeksu Karnego (przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu) i XXV Kodeksu Karnego (przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajowości) oraz w zakresie art. 189a Kodeksu Karnego. (handel ludźmi), art. 207 Kodeksu Karnego (znęcanie się nad osobą najbliższą lub pozostającą w stosunku zależności) oraz przestępstw z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.
8. Jeśli kandydat do współpracy bez względu na jej podstawę, posiada obywatelstwo inne niż polskie wówczas powinien przedłożyć również informację z rejestru karnego państwa, którego jest obywatelem, uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub jako wolontariusz związanej z kontaktami z małoletnimi, bądź informację z rejestru karnego, jeżeli prawo tego państwa nie przewiduje wydawania informacji dla wyżej wymienionych celów.
9. Jeżeli prawo państwa, z którego ma być przedłożona informacja o niekaralności nie przewiduje wydania takiej informacji lub nie prowadzi rejestru karnego, wówczas kandydat składa, pod rygorem odpowiedzialności karnej, oświadczenie o tym fakcie wraz z oświadczeniem, że nie był prawomocnie skazany

oraz nie wydano wobec niego innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuścił się takich czynów zabronionych, oraz, że nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy, stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.

10. Jeśli Parafia zatrudnia firmy z zewnątrz lub udostępnia im pomieszczenia, właściciel firmy musi przedstawić proboszczowi oświadczenie o sprawdzeniu swoich pracowników, którzy wejdą na teren parafii i będą mogli mieć kontakt z dziećmi, w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym.
11. Osoby pracujące w Parafii bez względu na podstawy prawne zobowiązane są podpisać Oświadczenie, którego wzór stanowi **załącznik nr 1** do niniejszej procedury.
12. Przebywający i postępujący duszpasterze na terenie Parafii, pracujący z Małoletnimi powinni:
 - czuwać nad własną dojrzałością emocjonalną, psychiczną, duchową;
 - starać się o dobór żywo wierzących, rzetelnych, zweryfikowanych i odpowiednio przeszkolonych osób do pełnienia funkcji animatorów, wychowawców itd.;
 - wspierać dzieci w ich rozwoju ku dojrzałości;
 - dbać o respektowanie zasad kultury (wobec dzieci i między nimi);
 - czuwać nad równym traktowaniem wszystkich dzieci, z uwzględnieniem ich szczególnych potrzeb i osobistych uwarunkowań;
 - dbać o przestrzeganie prawa do nienaruszalności cielesnej i prywatności;
 - organizować działania duszpasterskie w miejscach bezpiecznych;
 - utrzymywać możliwie żywy i transparentny kontakt z rodzicami dzieci;
 - dbać o przestrzeganie zasad prywatności i ochrony wizerunku oraz danych osobowych dzieci.
 - podpisać oświadczenie – załącznik nr 1;
 - zawsze wystąpić i otrzymać od Proboszcza o zezwolenie na aktywność osoby świeckiej w Parafii do pracy z małoletnimi.

13. Proboszcz angażuje i/lub zezwala na aktywność i pracę z małoletnimi w Parafii osoby, które powinny:

- czuwać nad własną dojrzałością emocjonalną, psychiczną, duchową;
- starać się o dobór żywo wierzących, rzetelnych, zweryfikowanych i odpowiednio przeszkolonych osób do pełnienia funkcji animatorów, wychowawców itd.;
- wspierać dzieci w ich rozwoju ku dojrzałości;
- dbać o respektowanie zasad kultury (wobec dzieci i między nimi);
- czuwać nad równym traktowaniem wszystkich dzieci, z uwzględnieniem ich szczególnych potrzeb i osobistych uwarunkowań;
- dbać o przestrzeganie prawa do nienaruszalności cielesnej i prywatności;
- organizować działania duszpasterskie w miejscach bezpiecznych;
- utrzymywać możliwie żywy i transparentny kontakt z rodzicami dzieci;
- dbać o przestrzeganie Standardów, zasad prywatności i ochrony wizerunku oraz danych osobowych Małoletnich.

STANDARD 2

POWOŁANIE ZESPOŁU DS. PREWENCJI I ZASADY DZIAŁANIA

1. Do Zespołu ds. Prewencji Proboszcz powołuje następujące osoby z uwzględnieniem wymogów określonych w Standardzie 1:
 - Przewodniczący Zespołu ds. Prewencji – Proboszcz Parafii ks. Ryszard Kolczyński
 - Członkowie Zespołu ds. Prewencji:
 - p. Sobczyńska Bożena
 - p. Dariusz Zawadzki

2. Proboszcz Parafii powołuje do Zespołu ds. Prewencji cieszące się zaufaniem osoby świeckie, odpowiednio przeszkolone i kompetentne, które będą wiedziały, jakie działania w danej sytuacji są stosowne i konieczne. Osoby te ściśle współpracują z Proboszczem Parafii, osobami odpowiedzialnymi w diecezji za prewencję oraz z delegatem/delegatką ds. ochrony dzieci i młodzieży. Nie mogą być to osoby uwikłane w lojalność środowiskową lub w konflikt interesów. Osoby te odpowiadają za wprowadzenie standardów oraz uczestniczą w szkoleniach zgodnie z zasadami wskazanymi przez diecezję, do której parafia należy.
3. Zespół posiada następujące zadania i funkcje:
 - rozpatruje zgłoszenia dotyczące incydentów w ramach Standardów i wydaje w tym zakresie rekomendacje dla Proboszcza;
 - rozpatruje zgłoszenia i wydaje rekomendacje dotyczące zmian i rewizji treści Standardów;
 - podejmuje działania mające na celu wsparcie osób skrzywdzonych;
4. Wszelka działalność Zespołu ds. Interwencji dotycząca ochrony oraz interwencji i pomocy musi być dokumentowana. Każde zdarzenie winno mieć swoje odzwierciedlenie w Rejestrze prowadzonym przez wybranego członka Zespołu ds. Prewencji i musi być podpisane przez wszystkich zaangażowanych do danego incydentu członków wzór stanowi załącznik nr 2. Wpisów w rejestrze zdarzeń dokonują osoby bezpośrednio zaangażowane w daną aktywność, ale za bezpieczne przechowywanie notatek odpowiedzialny jest Proboszcz. Rejestr prowadzi się zgodnie z zasadami ochrony danych wrażliwych.
5. Ostateczną decyzję co do sposobu rozpatrzenia interwencji oraz podjęcia dalszych działań jest Proboszcz Parafii. Proboszcz bierze pod uwagę zalecenia i uwagi Zespołu ds. Interwencji.
6. Wszystkie informacje i aktywność Zespołu ds. Prewencji są poufne. Powołane do Zespołu osoby podpisują oświadczenie o zachowaniu poufności – wzór zał. nr 3

STANDARD 3 SPOSÓB REAGOWANIA NA ZGŁASZANE INCYDENTY

1. W przypadku podjęcia przez personel Parafii, duchownych posługujących w Parafii, osoby świeckie współpracujące w Parafii, informacji że małoletni będący uczestnikiem zajęć i aktywności w Parafii jest krzywdzony, osoba ta ma obowiązek natychmiastowego powiadomienia Proboszcza Parafii i/lub Zespół ds. Prewencji.
2. Wszelkie zgłoszenia incydentów należy dokonywać na adres email:
3. parafia-cieksyn@wp.pl lub pisemnie do Kancelarii Parafii lub telefonicznie nr telefonu: 503 458 204
4. Proboszcz lub Członek Zespołu ds. Prewencji winien sporządzić notatkę z przyjętego zgłoszenia obejmującej określenie wszystkich uzyskanych przez niego informacji wskazujących na konieczność zastosowania procedur określonych w niniejszym dokumencie – wzór stanowi załącznik nr 4.
5. Po uzyskaniu informacji, bez żadnej zwłoki najpóźniej 48 h od daty przyjęcia zgłoszenia winien zostać zwołany przez Proboszcza Zespół ds. Prewencji, który ocenia sytuację i wydaje zalecenia dla Proboszcza.
6. Proboszcz wzywa rodziców lub opiekunów prawnych małoletniego, którego krzywdzenie podejrzewa i informuje ich o podejrzeniu zaistnienia incydentu.
7. Proboszcz sam lub przy udziale Zespołu ds. Prewencji sporządza opis sytuacji małoletniego na podstawie rozmów z małoletnim, personelem Parafii i rodzicami/opiekunami prawnymi oraz opracowuje plan pomocy małoletniemu.
8. Plan pomocy małoletniemu powinien zawierać wskazania dotyczące:
 - a) podjęcia przez Parafię działań w celu zapewnienia małoletniemu bezpieczeństwa, w tym zgłoszenie podejrzenia krzywdzenia do odpowiedniej instytucji,
 - b) skierowania małoletniego do specjalistycznej placówki pomocy, jeżeli istnieje taka potrzeba.
8. Sporządzony plan pomocy małoletniemu wraz z zaleceniem współpracy przy jego realizacji przedstawia rodzicom/opiekunom Proboszcz Parafii, który informuje rodziców/opiekunów o

obowiązku – jako instytucji – zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia małoletniego do odpowiedniej instytucji (prokuratura/policja lub sąd rodzinny, ośrodek pomocy społecznej bądź przewodniczący zespołu interdyscyplinarnego – procedura „Niebieskiej Karty” – w zależności od zdiagnozowanego typu krzywdzenia i skorelowanej z nim interwencji).

9. Po poinformowaniu rodziców/opiekunów małoletniego – zgodnie z punktem poprzedzającym – Proboszcz składa zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa do prokuratury/policji lub wniosek o wgląd w sytuację rodziny do sądu rejonowego, wydziału rodzinnego i nieletnich, ośrodka pomocy społecznej lub przesyła formularz „Niebieska Karta – A” do przewodniczącego Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy i Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie.
10. Każdorazowo o konieczności zgłoszenia incydentu do odpowiednich instytucji państwowych i kościelnych podejmuje Proboszcz Parafii mając na uwadze decyzję Zespołu ds. Prewencji jako ciała doradczego w tym zakresie.
11. Dalszy tok postępowania leży w kompetencjach instytucji wskazanych w punkcie 9 powyżej
12. W przypadku gdy podejrzenie krzywdzenia zgłosili rodzice/opiekunowie małoletniego, a podejrzenie to nie zostało potwierdzone – Proboszcz informuje, o tym fakcie rodziców/opiekunów małoletniego na piśmie.
13. Wszystkie czynności muszą zostać opisane w Karcie interwencji, której wzór stanowi Załącznik nr 3 do niniejszych Standardów. Kartę tę załącza się do dokumentacji małoletniego.
14. Wszystkie osoby zaangażowane w daną interwencję i posiadają informacje o krzywdzeniu małoletniego lub informacje z tym związane, są zobowiązani do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

STANDARD 4 ZAPEWNIENIE OPIEKI I WSPARCIA OSOBOM SKRZYWDZONYM

1. Każda osoba, która zwróci się do Proboszcza lub Zespołu ds. Prewencji, winna zostać przyjęta z szacunkiem i uważnie wysłuchana.
2. Parafia gwarantuje otoczenie opieką i wsparciem osobę skrzywdzoną, która powinna otrzymać informację o możliwych formach pomocy, z której może skorzystać na terenie Parafii lub poza nią.
3. W sytuacji, gdy osoba wskazana jako sprawca jest kapłanem lub inną osobą zaangażowaną w parafii, należy jak najszybciej zapewnić bezpieczeństwo osobie skrzywdzonej (np. przez niedopuszczanie do niej osoby wskazanej lub podejrzanego o krzywdę). Następnie należy jej udzielić pomocy. Osoby poszkodowane nie powinny być obciążane kosztami udzielanej im pomocy.
4. Troska duszpasterska wobec osoby skrzywdzonej i jej bliskich polega przede wszystkim na życzliwym wysłuchaniu i pomocy w odbudowaniu jej wiary z Bogiem i zaufania do Kościoła. Organizowana jest w porozumieniu z diecezjalnym duszpasterzem pomocy duchowej osobom skrzywdzonym.
5. Jeśli osoba skrzywdzona należała do grupy parafialnej, również inni uczestnicy tej grupy powinni otrzymać pomoc duszpasterską i ewentualnie psychologiczną.
6. Jeśli osobą skrzywdzoną jest Małoletni, pomoc powinna otrzymać również jego rodzina
7. Parafianie powinni być we właściwy sposób poinformowani o tym, co się wydarzyło, oraz otrzymać stosowną pomoc. Należy przy tym zachować zasadę ochrony dobrego imienia osoby skrzywdzonej.
8. Jeśli zgłoszenie dotyczy przestępstwa określonego w prawie karnym i/lub kanonicznym, osoba przyjmująca zgłoszenie postępuje zgodnie z procedurami zawartymi w Wytycznych KEP.
9. Jeśli zgłoszenie dotyczy innej krzywdy czy niewłaściwego zachowania, osoba zgłaszająca otrzymuje informację o podjętych w sprawie krokach.
10. Wszelkie działania i uzyskane informacje objęte są zasadą poufności, ale osoby skrzywdzonej nie wolno zobowiązywać do zachowania tajemnicy.

STANDARD 5

SPOSÓB POSTĘPOWANIA Z OSKARŻONYMI O WYKORZYSTANIE SEKSUALNE I PRZEMOC

1. W Parafii mogą przebywać i być jej członkami osoby, które są oskarżone o różne przestępstwa bądź mają wyrok w zawieszeniu, lub też wróciły do środowiska po odbytych wyrokach.
2. Takie osoby, która chciałaby pracować z Małoletnimi nie mogą zostać dopuszczone do pracy z nimi. Proboszcz w stosunku do osób i duchownych pracujących w Parafii posiada odpowiednie wypisy z rejestrów, o których mowa w Standardzie 1.
3. W sytuacji, gdy Proboszcz poweźmie informacje, że członkiem Parafii jest Małoletni oskarżony/podejrzany w zakresie krzywdzenia innych Małoletnich, powinien współpracować z jego rodzicami lub opiekunami prawnymi w takim zakresie, w jakim jest to możliwe i potrzebne. Proboszcz może za zgodą rodziców/opiekunów prawnych objąć opieką duszpasterską takiego Małoletniego.
4. W sytuacji, gdy osobą oskarżoną jest kapłan lub osoba konsekrowana, Proboszcz odsuwa taką osobę od pracy z Małoletnimi i podejmuje działania ustalone z Biskupem miejsca lub przełożonymi. Wobec takiej osoby powzięte zostają odrębne kroki przewidziane przez Wytyczne KEP.
5. Gdy osobą oskarżoną jest świecki pracownik lub wolontariusz parafialny, należy odsunąć taką osobę od podejmowanej pracy na czas wyjaśnienia sprawy lub do czasu decyzji odpowiednich instytucji (prokuratury, sądów) oraz objąć ją opieką duszpasterską.
6. W procesie wyjaśniania sprawy oraz w podawaniu informacji należy również zadbać o zachowanie ochrony dobrego imienia domniemanego sprawcy.
7. W przypadku zaistnienia fałszywego oskarżenia, jeśli zarzuty nie zostaną potwierdzone, a oskarżenie znane było osobom postronnym, należy przekazać im informację o niewinności oskarżonego w formie komunikatu biskupa miejsca lub delegata.

STANDARD 6

ZASADY CHRONIĄCE W OBSZARZE PARAFIALNYM

1. Proboszcz wprowadza następujące zasady organizacyjne i określa granice zachowań na terenie Parafii mające na celu ochronę małoletnich. Zasady te dotyczą relacji małoletni-osoba dorosła oraz relacji małoletni-małoletni.
2. Małoletnim jest osoba, która nie ukończyła 18. roku życia. Dziecko, rozwijając się, konstytuuje siebie jako osobę. Potrzebuje do tego opieki, troski, serdeczności, kształcenia i wychowania zarówno na płaszczyźnie rodziny i najbliższego otoczenia ale także poprzez relacje z autorytetami oraz wartościami przekazywanymi w środowisku rówieśniczym i wychowawczym. Wszelkie oddziaływanie wychowawcze zawsze musi się dokonywać z poszanowaniem woli rodziców bądź prawnych opiekunów/
3. Zasady chroniące w kontakcie bezpośrednim:
 - Wszystkie spotkania z dziećmi na terenie parafii powinny być organizowane w miejscach oficjalnych, ogólnodostępnych i do tego przygotowanych w godzinach od 14⁰⁰ do 19³⁰
 - Nie można przebywać z Małoletnim sam na sam w warunkach odizolowanych. Jeżeli dobro Małoletniego wymaga indywidualnego spotkania, nie może się ono odbywać w sekrecie (zalecane powiadomienie rodziców lub przełożonego) i w warunkach odizolowanych. Osoba przeprowadzająca spotkanie powinna zatroszczyć się o transparentność (np. przeszklone lub uchylone drzwi pomieszczenia, które nie mogą być zamknięte na klucz, obecność innych osób w bezpośrednim pobliżu, powiadomienie innych osób o spotkaniu). Indywidualnych spotkań z dziećmi nie wolno w nieroztropny sposób mnożyć ani przedłużać. Spotkania takie nie powinny odbywać się w późnych godzinach wieczornych (po godz. 20.00 lub nocą).
 - Dzieci nie mogą przebywać w parafialnych pomieszczeniach mieszkalnych bez opieki rodzica lub opiekuna prawnego. Nie powinny też towarzyszyć duszpasterzom w miejscach lub w sprawach niezwiązanych ze sprawowaniem posługi lub formacją.
 - Dzieci powinny zawsze pozostawać pod opieką osoby dorosłej. Podczas pełnienia funkcji wychowawczych opiekunowie nie mogą pozostawać pod wpływem alkoholu lub substancji psychoaktywnych ani przyjmować ich w obecności dzieci.
 - Dzieci na terenie parafii nie mogą przebywać pod wyłączną opieką innego dziecka.
 - Spotkania formacyjne, przygotowanie do sakramentów muszą być przeprowadzane w grupie, nigdy indywidualnie.

- Zakazuje się przewożenia dzieci prywatnymi samochodami, zwłaszcza w pojedynkę, bez wiedzy i wyraźnej zgody rodziców lub opiekunów prawnych.
- Niestosowne jest skracanie dystansu przez przechodzenie na „ty” osoby dorosłej z dzieckiem.
- W prywatne życie dziecka wolno ingerować tylko w takim wymiarze, w jakim wymaga tego konkretny problem.
- W przypadku konieczności podjęcia rozmów na temat seksualności należy wykazać się delikatnością i roztropnie rozemnać, czy takiej rozmowy nie powinien przeprowadzić specjalista.
- W obecności dzieci nie wolno wypowiadać treści i żartów o podtekście seksualnym. Zabronione jest prezentowanie dzieciom treści obscenicznych, erotycznych, pornograficznych lub mających podtekst seksualny, zawierających sceny brutalnej przemocy bądź nieodpowiednich do wieku i wrażliwości odbiorców w jakikolwiek sposób i za pomocą jakiegokolwiek urządzenia.
- Niedozwolone jest stosowanie przemocy fizycznej oraz psychicznej, takiej jak: poniżanie, upokarzanie, ośmieszanie, dokuczanie, szykanowanie, znęcanie się, zarówno w bezpośrednich kontaktach, jak i za pośrednictwem mediów społecznościowych.
- Niedopuszczalne są wszelkiego rodzaju nadużycia duchowe (w obszarze spowiedzi, poradnictwa itp.).
- Każdy przypadek przemocy fizycznej, psychicznej (emocjonalnej) czy seksualnej pomiędzy dziećmi wymaga natychmiastowej reakcji ze strony opiekunów.
- Nie wolno dotykać dzieci wbrew ich woli ani w sposób nieadekwatny do relacji duszpasterskich lub wychowawczych.

4. Proboszcz Parafii określa precyzyjnie następujące zachowania niedozwolone, które są bezwzględnie zakazane:

- wszelkie formy okazywania niechcianej czułości;
- dotykanie piersi, pośladków, genitaliów i ich okolic (choćby przez bieliznę lub odzież);
- pocałunki;
- mocne i zamykające uściski, uniemożliwiające przerwanie kontaktu;
- klepanie po pośladkach, udach, kolanach, głowie;
- łaskotanie lub mocowanie się w dużej bliskości cielesnej;
- masaże;
- sadzanie na kolanach;
- kładzenie się lub spanie obok;
- ocieranie się;
- seksualizacja i seksizm;
- różne formy poniżania oraz mobbing;
- używanie wulgaryzmów.

5. Proboszcz określa zachowania dozwolone w kontaktach z Małoletnimi następująco:

- uścisk dłoni lub delikatne objęcie, przytulenie
- delikatne poklepanie po ramionach lub plecach jako wyraz akceptacji wsparcia, pocieszenia;
- dotyk ramion, rąk czy barku jako wyraz bliskości;
- trzymanie się za ręce w czasie zabawy lub dla uspokojenia wzburzenia emocjonalnego;
- trzymanie za ręce dzieci w czasie spaceru;
- siadanie w pobliżu małych dzieci;
- podnoszenie lub trzymanie na rękach dzieci do ok. 3. roku życia;
- przytulanie i branie na kolana małych dzieci za zgodą ich rodziców i najlepiej w ich obecności;
- dzieciom nie wolno robić zdjęć lub filmować bez ich zgody. Nie wolno upubliczniać zdjęć, filmów z udziałem dzieci bez pisemnej zgody ich rodziców lub opiekunów prawnych, z wyjątkiem zdjęć dużych grup w miejscach publicznych w związku z informowaniem o wydarzeniach;
- zabrania się częstowania dzieci tytoniem, alkoholem i innymi substancjami psychoaktywnymi, posiadania środków niedozwolonych przez prawo. Nie wolno również tolerować ich posiadania oraz zażywania przez dzieci.

6. **Wszystkie postanowienia określone w niniejszych Standardach winny być stosowne również na wszelkiego rodzaju wyjazdach organizowanych przez Parafię.** W kontaktach z Małoletnimi i ich rodzicami bądź opiekunami prawnymi należy dochować pełnej transparentności w organizowaniu spotkań z dziećmi.
7. Na początku roku formacyjnego w parafii należy:
 - zapoznać rodziców lub opiekunów prawnych dzieci z harmonogramem prowadzonych spotkań;
 - zadbać o wyrażenie przez nich zgody w formie pisemnej na udział w spotkaniach;
 - ustalić zasady odbioru dzieci;
 - ustalić zasady komunikacji elektronicznej z dziećmi;
 - wszystkie formy zorganizowanego czasu, a w sposób szczególny wypoczynku dzieci powinny być realizowane zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa;
 - na wyjazdy grupowe należy uzyskać pisemną zgodę rodziców lub opiekunów prawnych, po uprzednim zapoznaniu ich z ramowym planem działania i zasadami jego organizacji (regulaminem). Podczas wyjazdu rodzice lub opiekunowie prawni mają prawo do kontaktu ze swoim dzieckiem oraz z jego opiekunem;
 - podczas wyjazdów parafialnych opiekunowie nie powinni nocować w tym samym pomieszczeniu co podopieczni. W sytuacji szczególnej, wymagającej od opiekuna pozostania w nocy w pomieszczeniu z wychowankiem, powinien on o tym fakcie zawiadomić inną osobę dorosłą, kierownika wyjazdu oraz, jeśli to możliwe, rodzica lub opiekuna prawnego wychowanka. Jeśli wyjazd przewiduje noclegi zbiorowe, organizator zawiera informację na ten temat w regulaminie. Szczególnie zadbać należy o ochronę dzieci w toaletach, łazienkach, przebieralniach czy szatniach.
8. **W zakresie udostępniania Małoletnim Internetu, mediów przez Parafię Proboszcz określa następujące zasady:**
 - należy przestrzegać środki bezpieczeństwa uniemożliwiające dostęp do treści stanowiących zagrożenie dla ich prawidłowego rozwoju.
 - na urządzeniach umożliwiających dostęp do Internetu powinno być zainstalowane i aktualizowane oprogramowanie filtrujące treści, zaś korzystanie z Internetu powinno być monitorowane przez wyznaczoną osobę przynajmniej w sposób umożliwiający ustalenie, kto, kiedy i z jakich treści korzystał.

STANDARD 7

EDUKACJA DZIECI ORAZ OSÓB BEZBRONNYCH W OCHRONIE SWOICH GRANIC

1. Proboszcz wspiera wszelkie aktywności grup parafialnych i osób świeckich do edukacji Małoletnich i osób bezbronnych w zakresie uświadamiania nieakceptowalnych zachowań, umiejętności stawiania granic, kształtowania świadomości Małoletnich poprzez szkolenia, warsztaty, które powinny prowadzić osoby odpowiednio do tego przygotowane i zaakceptowane przez Proboszcza.
2. Działania te powinny obejmować formację Małoletnich i osoby bezbronne do reagowania poprzez asertywne zachowanie oraz informowanie odpowiednich osób dorosłych w sytuacjach, w których są świadkami lub doświadczają od dorosłych albo innych dzieci jakiegokolwiek krzywdy (fizycznej, seksualnej, słownej, emocjonalnej itd.), takiej jak np.:
 - pozostawianie dzieci bez opieki;
 - okazywanie niechcianej czułości;
 - próby nawiązywania kontaktu w miejscach odosobnionych;
 - epatowanie nagością oraz zapraszanie, zwłaszcza indywidualnie, do miejsc takich jak np. sauna;
 - przekraczanie granic nienaruszalności cielesnej;
 - zbyt intensywne dążenie do osobistego kontaktu;
 - infantylne zachowania opiekunów;
 - prowokacja i wciąganie w sytuacje dwuznaczne;
 - prezentowanie nieodpowiednich i wulgarnych treści (zwłaszcza materiałów o charakterze erotycznym, pornograficznym, obrazujących przemoc lub w inny sposób przyczyniających się do dyskomfortu);
 - nadmierne i indywidualne obdarowywanie prezentami i inne formy faworyzowania;
 - brak empatii i wrażliwości na potrzeby dzieci;

- proponowanie, używanie alkoholu lub środków psychoaktywnych itp. lub bycie pod ich wpływem

STANDARD 8

SZKOLENIE I STAŁE WSPARCIE DLA OSÓB ZAJMUJĄCYCH SIĘ PROFILAKTYKĄ

1. Proboszcz Parafii wprowadza obowiązek przeszkolenia personelu Parafii, duchownych świadczących posługę w zakresie ochrony małoletnich przed krzywdzeniem.
2. Ponadto szkolenie powinno obejmować znajomość niniejszych Standardów, procedur związanych z interwencją i zgłoszeniem incydentów.
3. Pracownicy i wolontariusze pełniący funkcje wychowawcze lub formacyjne dodatkowo otrzymują potrzebną wiedzę dotyczącą:
 - rodzajów przemocy (w tym przemocy rówieśniczej);
 - rozpoznawania oznak przemocy (w tym wykorzystania seksualnego);
 - strategii działania sprawców przemocy (w tym przemocy seksualnej);
 - rozmowy z dzieckiem/nastolatkiem/osobą bezbronną na temat krzywdy;
 - rozmowy z dorosłymi (gdym ktoś pracuje z grupą dorosłych) dotyczącą przemocy;
 - zagrożeń i ochrony przed szkodliwymi treściami w Internecie;
 - innych zaleceń obowiązujących w danej placówce/miejscu
4. Każda osoba pracująca z dziećmi i osobami bezbronnymi powinna przejść szkolenie oraz systematycznie nie rzadziej niż raz na dwa lata szkolenie przypominające.
5. Szkolenia są przeprowadzane w sposób określony ogólnie przez diecezję i Biskupa miejsca.

STANDARD 9

ZAPEWNIENIE JAKOŚCI I CIĄGŁOŚCI DZIAŁAŃ W ZAKRESIE PREWENCJI

1. Niniejsze Standardy wchodzi w życie z dniem ich podpisania przez Proboszcza.
2. Ogłoszenie następuje w formie zwyczajowej przyjętej w Parafii poprzez wywieszenie w gablocie oraz stronie internetowej parafii.
3. Proboszcz wraz z Zespołem ds. Prewencji monitoruje stosowanie Standardów Ochrony Małoletnich przed krzywdzeniem.
4. Proboszcz wyznacza spośród Członków Zespołu ds. Prewencji osobę odpowiedzialną za realizację i propagowanie Standardów Ochrony Małoletnich w Parafii.
5. Osoba, o której mowa w punkcie 4 powyżej, jest odpowiedzialna za monitorowanie realizacji Standardów, za reagowanie na sygnały naruszenia Standardów, prowadzenie rejestru zgłoszeń oraz za proponowanie zmian w Standardach.
6. Osoba odpowiedzialna za realizację i propagowanie Standardów Ochrony Małoletnich przeprowadza wśród personelu Parafii, raz na 12 miesięcy, ankietę monitorującą poziom realizacji Standardów. Wzór ankiety stanowi Załącznik nr 5 do niniejszych Standardów. W ankiecie członkowie personelu mogą proponować zmiany oraz wskazywać naruszenia Standardów.
7. Na podstawie przeprowadzonej ankiety osoba odpowiedzialna za realizację i propagowanie Standardów Ochrony Małoletnich sporządza raport z monitoringu, który następnie przekazuje Proboszczowi.
8. Proboszcz na podstawie otrzymanego raportu wprowadza do Standardów niezbędne zmiany i ogłasza je zgodnie z przyjętymi zasadami.